॥ नर्मदाष्टकम् ॥

நர்மதாஷ்டகம்

(1)

सबिन्दुसिन्धुसुस्खलत्तरङ्गभङ्गरञ्जितं
द्विषत्सु पापजातजातकादिवारिसंयुतम् ।
कृतान्तदूतकालभूतभीतिहारिवर्मदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

ஸபிந்து ஸிந்து ஸுஸ்கலத் தரங்கபங்க ரஞ்ஜிதம்
த்விஷத்ஸு பாப ஜாத ஜாதகாதிவாரிஸம்யுதம்।
க்ருதாந்த தூத காலபூத பீதிஹாரி வர்மதே
த்வதீயபாத பங்கஜம் நமாமிதேவி நர்மதே॥

தண்ணீர் துளிகளுடன் கூடிய பிரவாஹத்தில் மோதும் அலைகளால் அழகியதும், பாபமூட்டைகள் பகைவரிடம் போய்ச்சேருமாறு செய்யும் தண்ணீரரையுடையது மான உனது திருவடியை, ஹே நர்மதே! நான் வணங்குகிறேன். நீயமதூதர்கள், காலபூதங்கள் ஆகியவற்றின் பீதியைப் போக்கும் கவசமெனத்திகழ்கிறாயே!

(2)

त्वदम्बुलीनदीनमीनदिव्यसम्प्रदायकं
कलौ मलौघभारहारिसर्वतीर्थनायकम् ।
सुमत्स्यकच्छनक्रचक्रवाकचक्रशर्मदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

ஹேநர்மதே! நீ மத்ஸ்யங்கள், ஆமைகள், முதலைகள், சக்ரவாகப்பறவைகள் ஆகியவற்றிற்கு இடமளித்து நல்லதுசெய்பவள், உனிது திருவடியை வணங்குகிறேன். உனது தண்ணீரில் வாழும் எளிய மீன்களுக்குக்கூட திவ்ய நிலையை அருள்வதும், கலியில் பாபங்களை போக்கும் அனைத்து தீர்த்தங்களுக்கும் நாயகமாக விளங்குவதுமாகும் உனது திருவடி.

(3)

महागभीरनीरपूरपातधूतभूतलं
ध्वनत्समस्तपातकारिदारितापदाचलम् ।
जगल्लये महाभये मृकण्डुसूनुहर्म्यदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

மஹாகபீர நீரபூர பாததூத பூதலம்
நமத்ஸமஸ்தபாத காரி தாரிதாபதாசலம்।
ஜகல்லயே மஹாபயே ம்ருகண்டுஸூனு ஹர்ம்யதே
த்வதீய பாத பங்கஜம் நமாமி தேவி நர்மதே॥

மிகவும் ஆழமான இடத்தில் பிரவாஹம் விழுவதால் சிதறுண்டு போகிறது பூமி, வணங்கியவரின் பாபங்களை யகற்றுவதும், ஆபத்துக்களாகிய மலையைப்பிளப்பதுமாய் விளங்குகிற உனதுதிருவடியை வணங்குகிறேன். ஹேநர்மதே! மிகவும் பயங்கரமான பிரலயத்தில் ம்ருகண்டுமுனிவரின் குமாரருக்கு நல்ல இருப்பிடம் அளித்தாயன்றோ நீ!

(4)

गतं तदैव मे भयं त्वदम्बु वीक्षितं यदा
मृकण्डुसूनुशौनकासुरारिसेवितं सदा ।
पुनर्भवाब्धिजन्मसम्भवाब्धिदुः खवर्मदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

கதம் ததைவ மே பயம் த்வதம் புவீக்ஷிதம் யதா
ம்ருகண்டுஸூனு சௌனகாஸுராரிஸேவிதம் ஸதா॥
புனர்ப்பவாப்தி ஜன்மஸம்பவாப்திதுஃ கவர்மதே
த்வதீய பாதபங்கஜம் நமாமி தேவி நர்மதே॥

ஹே நர்மதாதேவி! நீ மறுபிறப்பு முதலியதுன்பங்களுக்கு விலக்காக கவசம் அளிப்பவள். உனது திருவடித்தாமரை ம்ருகண்டு முனிவரின் குமாரன், சௌனகர், தேவர்கள் ஆகியோரால் தினமும் போற்றப்பட்டது. அதை நான் வணங்குகிறேன். உனது தண்ணீரைப் பார்த்தவுடனேயே எனக்கிருந்த பயம் நீங்கிவிட்டது!

(5)

अलक्ष्यलक्षकिन्नरामरासुरादिपूजितं
सुलक्षनीरतीरधीरपक्षिलक्षकूजितम् ।
वसिष्ठशिष्टपिप्पलादिकर्दमादिशर्मदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

அலக்ஷ்யலக்ஷ கின்னராமராஸுராதி பூஜிதம்
ஸுலக்ஷ நீரதீர தீரபக்ஷி லக்ஷ கூஜிதம்।
வஸிஷ்ட சிஷ்ட பிப்பலாதி கர்தமாதிசர்மதே
த்வதீயபாதபங்கஜம் நமாமி தேவி நர்மதே॥

கண்ணுக்குத்தெரியாதலக்ஷாபலக்ஷம் கின்னரர்கள், தேவர்கள், அஸுரர்கள் போற்றுவதும், தெளிந்து தெரியும் உனது நீரின் கரைக்கு வந்து தங்கும் பல பறவைகள் கூச்சல் கொண்டதுமான உனது திருவடிகளை வணங்குகிறேன். ஹே நர்மதாதேவி! நீ வசிஷ்டர், சிஷ்டரான பிப்பலர், கர்தமர் முதலியவர்களுக்கு க்ஷேமம் செய்தவள் அன்றோ!

(6)

सनत्कुमारनाचिकेतकश्यपात्रिषट्पदै -
र्धृतं स्वकीयमानसेषु नारदादिषट्पदैः
रवीन्दुरन्तिदेवदेवराजकर्मशर्मदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

ஸநத்குமார நாசிகேத கச்யபாத்ரிஷட்பதைஃ
த்ருதம் ஸ்வகீயமானஸேஷு நாரதாதிஷட்பதைஃ
ரவீந்து ரந்திதேவ தேவராஜ கர்ம சர்மதே
த்வதீயபாதபங்கஜம் நமாமி தேவிநர்மதே.

ஸநத்குமாரர் நாசிகேதர், கச்யபர், நாரதர் முதலியோரால் மனதிற் கொள்ளப்பட்ட உனது திருவடித்தாம்ரையை, ஹே நர்மதாதேவி! வணங்குகிறேன். சூர்யன், சந்திரன், ரந்திதேவன், இந்திரன் முதலியவருக்கு க்ஷேமம் தந்தவளன்றோ நீ!

(7)

अलक्षलक्षलक्षपापलक्षसारसायुधं
ततस्तु जीवजन्तुतन्तुभुक्तिमुक्तिदायकम्।
विरिञ्चिविष्णुशङ्करस्वकीयधामवर्मदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

அலக்ஷலக்ஷ லக்ஷ பாபலக்ஷ ஸாரஸா யுதம்
ததஸ்து ஜீவ ஜந்து தந்து புக்திமுக்திதாயகம்।
விரிஞ்சி விஷ்ணு சங்கரஸ்வகீயதாம வர்மதே
த்வதீய பாதபங்கஜம் நமாமி தேவி நர்மதே॥

கண்களுக்குப்புலப்படாத லக்ஷோப லக்ஷம் பாபங்களுக்கு நெகழ்ச்சியுள்ள ஆயுதமானதும், பின், ஜீவஜந்துக்களுக்கு போகம், மோக்ஷம் தருவதுமான உனது திருவடிகளைப் பணிகிறேன். ஹேநர்மதாதேவி! நீ பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் ஆகியோரது இருப்பிடத்தை பாதுகாத்து வருபவளாயிற்றே!

(8)

अहो धृतं स्वनं श्रुतं महेशिकेशजातटे
किरातसूतबाडवेषु पण्डिते शठे नटे।
दुरन्तपापतापहारि सर्वजन्तुशर्मदे
त्वदीयपादपङ्कजं नमामि देवि नर्मदे ॥

அஹோத்ருதம் ஸ்வநம் ச்ருதம் மஹேசகேசஜாதடே
கிராதஸூத பாடவேஷு பண்டிதே சடே நடே।
துரந்த பாப தாபஹாரி ஸர்வ ஜந்து சர்மதே
த்வதீபபாதபங்கஜம் நமாமி தேவி நர்மதே॥

கங்கைக்கரையில் நான் கண்டதும் கேட்பதும் உண்மை தான்போலும். நீ கிராதர்களுக்கும், ஸூதருக்கும், பாவத்திற்கும், பண்டிதருக்கும், பாமரருக்கும், எல்லையற்ற பாபங்களைப் போக்கி க்ஷேமத்தை நல்குபவள் நர்மதாதேவி. அவளது திருவடிகளை வணங்குகிறேன்.

(9)

इदं तु नर्मदाष्टकं त्रिकालमेव ये सदा
पठन्ति ते निरन्तरं न यान्ति दुर्गतिं कदा।
सुलभ्यदेहदुर्लभं महेशधामगौरवं
पुनर्भवा नरा न वै विलोकयन्ति रौरवम्॥

இதம் து நர்மதாஷ்டகம் த்ரிகாலமேவ யே ஸதா
படந்தி தே நிரந்தரம் நயந்தி துர்கதிம் கதா।
ஸுலப்ய தேஹ துர்லபம் மஹேசதாம கௌரவம்
புனர்பவா நரா நவை விலோகயந்திரௌரவம்॥

இந்த நர்மாஷ்டகத்தை மூன்று வேளையும் விடாமல் படிப்பவர் ஒருபோதும் கெட்டநிலையை அடையமாட்டார்கள். அன்றியும், இந்த உடலிலேயே கிடைத்தற்கரிய கடவுள் தன்மையைப்பெறுவார்கள். மறுபிறவி எடுத்து ரௌரவம் முதலிய நரகத்தை கண்ணாலும் காணமாட்டார்கள்.

நர்மாஷ்டகம் முற்றிற்று

